

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ, ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΚΑ ΑΥΤΩΝ

ΜΗΝΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ 8.

- Ἀντίφωνον α'. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
» Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.
» Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ εὐρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.
» Δεδοξαμένον ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
« Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται.
Ἀντίφωνον β'. Ὡσον ἡμᾶς.. ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός.
» Ὡμως Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.
» Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
» Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.
» Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών ἡρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.
Ἀντίφωνον γ'. Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...
» Ὡς κατοικήσω, ὅτι ἡρετίσάμην αὐτήν.
» Ἠγάσας τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ἰψίστος.

ποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεοῦ ἡμῶν
Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τῇ Δ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Ἦχος α'. Ὤδὴ α'.

Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνευσιν,
ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως
χεραί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν εὐαμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτρο-
πώσατο.

Ὤδὴ γ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστέ, κρά-
ζουσα. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στε-
ρέωμα.

Ὤδὴ δ'.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ Σταυροῦ τὸν
ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκό-
τως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὤδὴ ε'.

Σὺ, Κύριέ μου, φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς
ἅγιον ἐπιστρέφον ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίσται ἀνυ-
μνοῦντάς σε.

Ὤδὴ ς'.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, ἡ Ἐκκλη-
σία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κκαθαρμένη, τῷ δι' οἴ-
κτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Ὤδὴ ζ'.

Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμαῖοι Παιδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ
αὐσεβείας μάλλον, ἢ τῇ φλογί, πυρπολοῦμενοι, ἐκραύ-
γαζον· Εὐλογημένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Ωδὴ ν'.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν
λάκῃ ἐφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἐσθεςαν, ἀρετὴν περι-
ζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες, κραυγάζοντες·
Ἐδλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ωδὴ θ'.

Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρ-
θένη, ἀκρογωνιαίος ἐτιμήθη Χριστός, συνάψας τὰς δις-
σιώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλόμενοι σέ, Θεοτόκε, με-
γαλύνομεν.

Καταβασίαι τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Ωδὴ α'. ἦχος α'.

Ὁ θεϊότατος προσετύπωσε πάλαι Μωσῆς, ἐν Ἐρυθρᾷ
θαλάσῃ διαδιβάσας Ἰσραήλ, τῷ Σταυρῷ σου τὴν ὑγρὰν,
τῇ ῥάβδῳ ταμῶν, ὥδῃν σοι ἐξόδιον, ἀναμέλπων, Χριστέ
ὁ Θεός.

Ωδὴ γ'.

Στερέωσον, Δέσποτα Χριστέ, τῷ Σταυρῷ σου ἐν πέ-
τρᾳ τῇ τῆς πίστεως, μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν, ἐχθροῦ
προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς, μόνος γὰρ εἶ Ὁ Ἅγιος.

Ωδὴ δ'.

Ἐπὶ Σταυροῦ σε, Δυνατέ, φωστήρ ὁ μέγας κατιδὼν,
τρέμῳ ἐπαρθεῖς τὰς ἀκτῖνας, συνέστειλεν, ἔκρυψε· πᾶσα
δὲ κτίσις ὑμνησεν ἐν φόβῳ τὴν σὴν μακροθυμίαν· καὶ
γὰρ ἐπλήσθη ἡ γῆ τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ωδὴ ε'.

Ὁρριζόντας σὲ ἀνομνεύμεν, Σωτήρ, τοῦ Κόσμου,
εἰρήνην εὐράμενοι τῷ Σταυρῷ σου· δι' οὗ ἀνεκαίνισας

ᾠδὴ ε'.

Ὁ τοῦ φωτὸς διατηρησας τὸ προτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὕμνει σε, Χριστέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

ᾠδὴ ς'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

ᾠδὴ ζ'.

Ἀβραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι Παιδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παιδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλήν, ἀνδραίως κατεπάτησαν· καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἑφαλλον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'.

Ὁ τόκος σου ἀφθορὸς ἐδέλχθη· Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκωφόρος. ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη· σέ, Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ΤΩΝ

ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ
ΕΟΡΤΩΝ

ΕΤΙ ΔΕ ΚΑΙ ΤΑ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ

ΜΕΤ' ΕΞΗΓΗΣΕΩΣ ΤΩΝ 30 ΑΡΙΥΡΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΝΤΑΚΙΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΤ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

46—Ὁδὸς Πραξιτέλους—46

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ΤΩΝ

ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ

ΕΟΡΤΩΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΤΙΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΣ

ᾠδὴ δ'.

Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

ᾠδὴ ε'.

Τῷ θείῳ φέγγει σου, ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς πόθῳ καταύγασον, δέομαι, σὲ εἰδέναι, Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

ᾠδὴ ς'.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑφουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι, Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, Πολυέλεε.

ᾠδὴ ζ'.

Δροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν Τύραννον ἔπεισε βοᾶν εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις, ὁρόσον ἐπήγασας, καὶ διαχάϊου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας ἅπαντα γὰρ ὁρᾷς. Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δέ, Πάναγνε, ὥραθη βροτοῖς Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, Σὲ μακαρίζομεν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.

ᾠδὴ α' ἤχος β'.

Τὴν Μωσέως ὥδην, ἀναλαβοῦσα βόησον, ψυχὴ· βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

ᾠδὴ γ'.

Στειρωθέντα μουτὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεὸς ἀνάδει-

ξόν με, γεωργέ τῶν καλῶν, φυτουργέ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ῥδὴ δ'.

Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ Προφήτης προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν· Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ Θεμάν καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου κατασκίου, ἐπεδήμησας, Χριστέ.

Ῥδὴ ε'.

Τῆς νυκτὸς διελθούσης, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε· διὰ τοῦτο ὕμνεῖ σε τάγματα Ἀγγέλων, καὶ δοξολογεῖ σε, Χριστέ ὁ Θεός.

Ῥδὴ ς'.

Βυθῷ ἀμαρτημάτων συνέχομαι, Σωτήρ, καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου βυθίζομαι· ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρός, κάμει τῶν παθῶν ἀνάγαγε καὶ διάσωσόν με.

Ῥδὴ ζ'.

Τὰ Χερουδίμ μιμούμενοι, Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ ἐχόρευον, βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ὁ ὑπερύμνητος καὶ δεδοξασμένος εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ η'.

Τὸν ἐν τῇ Βάτῳ Μωσῇ τῆς Παρθένου, τὸ θαῦμα ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει προτυπώσαντα ποτέ· ὕμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'.

Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε τοιοῦτον; ἢ τίς ἐώρακε ποτέ; ὅτι Παρθένος εὐρέθη ἐν Γαστρὶ ἔχουσα, καὶ ἀνωδύνως τὸ βρέφος ἀποτεκεῖν· τοιοῦτόν σου τὸ θαῦμα καὶ σέ, ἀγνή Θεοκυῆτορ Μαρία, μεγαλύνομεν.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καταβασίαι

(Ἄν ἐγένετο ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.)

Ῥδὴ α' ἤχος πλ. β'

Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὐ-

τός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρός μου,
καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'

Σπερέωσον, Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου,
σαλευθεῖσάν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος ἅγιος ὑπάρχεις
καὶ Κύριος.

ᾠδὴ δ'

Ἀκήκοεν ὁ Προφῆτης τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, καὶ
ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώ-
ποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ
ἐφοβήην, δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

ᾠδὴ ε'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα, Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι,
καὶ ὁδήγησον καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ δίδα-
ξόν με ποιεῖν αἰεὶ τὸ θέλημά σου.

ᾠδὴ ς'

Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα
Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ με ἐξ ἁδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν
ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου

ᾠδὴ ζ'

Ἡμάρτομεν, ἡνομήσαμεν, ἡδίκησαμεν ἐνώπιόν σου,
οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω
ἡμῖν· ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν πατέ-
ρων Θεός.

ᾠδὴ η'

Ὅν στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χε-
ρουδίμ καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε,
εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς
ἀνάνδρου, ἄσπορος ἡ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις καινο-
ποιεῖ τὰς φύσεις· διὸ σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεοῦ ἡμῶν
Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ΤΩΝ

ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς 13 Αὐγούστου καὶ ἀπὸ
τῆς 24 τοῦ αὐτοῦ μέχρι τῆς 21 Ὀβρίου.

Ἦχος πλ δ'. Ὤδὴ α'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ράβδῳ, τὴν
Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι τὴν δὲ ἐπι-
στρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ'
εὖρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ ἄσω-
μεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὤδὴ γ'.

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ Μυστηρίου παραλαμβάνεται·
τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στερεινούσῃ δὲ
πρώην ἐκκλησίᾳ, νῦν ἐξήνηθη ξύλον Σταυροῦ, εἰς κρά-
τος καὶ στερέωμα.

Ὤδὴ δ'.

σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκί προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν Κόσμον φωτίσαντος Ὡδὴ ζ'.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς, ὁμῶς τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον, ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοδόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔφαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'.

Εὐλογεῖτε, Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'.

Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

**Ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου μέχρι 20 Νοεμβρίου
καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων
μέχρι τῆς 27 Ιουλίου.**

Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας, ἐβόα ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ῥδὴ ε'.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὁ λαοῖς ἐπέστη, ἐκ Θεοῦ, Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Ῥδὴ ζ'.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα Θεὸν λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'.

Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν χριστιανῶν, σκέπε, φρούρει, φύλαττε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι, τύπον κατείδομεν οἱ πιστοὶ· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον λόγον, Πατρός ἀνάρχου υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ μεγαλύνομεν.

**Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου
καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.**

(Ἡ ἄν. ἔγειρεν ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ῥδὴ α'. ἥχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀδύσσω ἔχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα, ἄσωμεν.

Ῥδὴ γ'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου, ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

λασε πέτραν, Ἰσραηλίτης λαός· ἡ δὲ πέτρα σὺ Χριστέ,
δπάρχεις καὶ ζωὴ ἐν ᾧ ἑστερεώθη, ἡ Ἐκκλησία κρᾶ-
ζουσα· Ὡσαννά, εὐλογημένος εἰς ὃ ἐρχόμενος.

ᾠδὴ δ'.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος ἐμφανῶς Θεὸν ἡμῶν ἤξει, καὶ
σὺ χρονιεῖ, ἐξ ὅρους κατασκίου δασέος, Κόρης τικτού-
σης ἀπειράνδρου. Προφήτης πάσαι φησί. Διὸ πάντες
βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

ᾠδὴ ε'.

Τὴν Σιών ἐπ' ὅρους ἀνάβηθι, ὁ εὐαγγελιζόμενος, καὶ
τὴν Ἱερουσαλήμ, ὁ κηρύσσων ἐν ἰσχύϊ ὕψωσον φωνήν·
Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ· εἰ-
ρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ σωτηρίον ἔθνεσιν.

ᾠδὴ ς'.

Ἐδόκησαν, ἐν εὐφροσύνῃ δικαίων τὰ πνεύματα. Νῦν
τῷ κόσμῳ διαθήκη κινή διατίθεται· καὶ ραντίσματος,
καινουργείσθω λαὸς θεοῦ αἵματος.

ᾠδὴ ζ'.

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ τοὺς Ἀβραμιάους σου Παῖδας
καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελών, εἰς ἀδίκως δικαίους ἐνή-
δρευσαν· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων
εὐλογητὸς εἰ.

ᾠδὴ η'.

Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ· πανηγυρίσατε εἰ ἀγαπῶν-
τες Σιών· ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριος
τῶν Δυνάμεων ἦλθεν· εὐλαβεῖσθ' ὅλα τὰ ἔργα ἡ γῆ, ἐκ προ-
σώπου αὐτοῦ, καὶ βοάτω· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν
Κύριον.

ᾠδὴ θ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσαθε δορτὴν,
καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστόν, μετὰ
θαύων καὶ κλάδων, ὕμνοις κρουγάζοντες· Ἐδλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, Σωτὴρ ἡμῶν.

Τῆς Λαμπροφάνου Ἀναστάσεως

ᾠδὴ α'. ἦχος α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί· Πάσχα
Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς
πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινί-
κιον ἄδοντας.

ᾠδὴ γ'.

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου
τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρείας πηγῇν, ἐκ τάφου ὁμ-
βρήσαντος Χριστοῦ ἐν ᾧ στερεοῦμεθα.

ᾠδὴ δ'.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ,
στήτω μεθ' ἡμῶν, καὶ δεικνύτω, φασφόρον Ἄγγελον,
διαπρυσίως λέγοντα· σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι
ἀνέστη Χριστὸς ὡς Παντοδύναμος.

ᾠδὴ ε'.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου θαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον
προσαίσωμεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὁψώμεθα, δικαι-
οσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

ᾠδὴ ς'.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας
μοχλοὺς αἰωνίους κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ
τρίήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου·

ᾠδὴ ζ'.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ η'.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ Κυρία, ἑορτῶν ἑορτή, καὶ πανηγυρίς ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἣ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δέ, ἁγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ

ᾠδὴ α'. ἦχος πλ. α'.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ τῷ ἐν θαλάσῃ λαὸν ποσὶν ἀβρόχοις ὀδηγήσαντι καὶ Φαραὶ πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστέ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ δοξάζειν σου τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν.

ᾠδὴ δ'.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν τῆς δυναστείας τοῦ Σταυροῦ σου, ὡς Παράδεισος ἠνοίγη δι' αὐτοῦ καὶ ἐδόξασα· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

ᾠδὴ ε'.

Ὁρθρίζοντες δοῶμέν σοι, Κύριε· Σώσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

ᾠδὴ στ'.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο,
ἐγὼ δὲ ἐδόησα πρὸς σέ τὸν φιλόανθρωπον, καὶ ἔσωσέ με
ἡ δεξιὰ σου, Κύριε.

ᾠδὴ ζ'.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς τοὺς ὑμνολόγους σώσας Παῖδας,
εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα Υἱὸν καὶ
Θεὸν καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων σαρκωθέντα ἐκ Παρ-
θένου Μητρός, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας. ᾠδὴ θ'.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν
χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως κηύσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμο-
φρόνως μεγαλύνομεν.

Τῆς Πεντηκοστῆς.

Αἱ καταβασαί τῆς Πεντηκοστῆς ψάλλονται μόνον κατὰ τὴν
ἐορτὴν ταύτην καὶ κατὰ τὴν ἀπόδοσιν μετὰ τῶν τῆς Ἀναλήψεως
«Θεῖω καλυφθεῖς» αἵτινες καὶ σημειοῦνται διὰ σταυροῦ.

Ἦχος βαρύς.

Πόντῳ ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἄρμασιν ὁ συντρίβων
πολέμου ἐν ὑψηλῷ βραχίονι· ἄσωμεν αὐτῷ ὅτι δεδού-
ξασται.

† ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θεῖω καλυφθεῖς ὁ βραδύγλωσσος, γνόφῳ, ἐρρηγό-
ρευσε τὸν θεόγραφον νόμον· ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὄμμα-
τος νόου, ὁρᾷ τὸν ὄντα καὶ μυεῖται Πνεύματος γνῶσιν,
γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Τῆς Πεντηκ. Ἦχος βαρύς.

Τὴν ἐξ ὕψους Δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς Χριστέ, ἕως
ἀν ἐνδύσῃσθε, ἔφησ, καθίστατε ἐν Ἱερουσαλήμ· ἐγὼ δὲ
ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμὸν τε καὶ Πα-
τρός, ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος δ'.

Ἐρρηξε γαστρός ἡ τεκνωμένης πέδας, ὕδριν τε δυσ-
κάθεκτον εὐτεκνουμένης, μόνῃ προσευχῇ τῆς Προφήτι-
δος πάλαι Ἀννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον
πρὸς τὸν δυνάστην καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Τῆς Πεντηκ. Ἦχος βαρύς.

Κατανοῶν ὁ Προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου, Χρι-
στέ, ἔλευσιν ἀνεβόα· τὴν σὴν εἰσακήκοα, Κύριε, δυνα-
στεῖαν, ὅτι πάντα τοῦ σῶσαι τοὺς χρηστοὺς σου ἐλήλυθας.

† ᾠδὴ δ'. Ἦχος δ'.

Ἀναξ ἀνάκτων οἶος ἐξ οἴου μόνος, λόγος προσελθὼν
Πατρός ἐξ ἀναίτιου, ἰσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς Ἀπο-
στόλοις, νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης ἄδουσι· Δόξα
τῷ κράτει σου, Κύριε.

Τῆς Πεντηκ. Ἦχος βαρύς.

Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθέν, Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν
Προφητῶν καὶ κηρθέν ἐπὶ τῆς γῆς πνεῦμα σωτηρίας
ἀποστολικῆς καρδίας κτίζει καθαρὰς καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς
εὐθὲς ἐγκαινίζεται, φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη, διότι τὰ σὰ
προστάγματα.

† ᾠδὴ ε'. Ἦχος δ'.

Λατῆριον καθαρῶν ἀμπλακημάτων πυρίπνοον δέξα-
σθε Πνεύματος δρόσον, ᾧ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκ-

κλησίας, νῦν ἐκ Σιών γὰρ ἐξελήλυθε νόμος, ἡ γλωσσο-
πυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Τῆς Πεντηκ. ἦχος βαρύς.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμ-
πλόοις ποντοῦμενος ἁμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ
προσριπτούμενος, ὡς ὁ Ἰωάννης, Χριστέ, βοῶ σοι· ἐκ θα-
νατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

† Ὡδὴ ε'.

Ἰλασμός ἡμῖν, Χριστέ, καὶ σωτηρία ὁ Δεσπότης
ἐλαμφας ἐκ τῆς Παρθένου, ἵν' ὡς προφήτην θηρὸς ἐκ
θαλαττίου στέρων Ἰωάνν τῆς φθορᾶς διαρπάσῃς, ἔλῃ
τὸν Ἀδὰμ παγγενῇ πεπτωκότα.

Τῆς Πεντηκ. ἦχος βαρύς.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμβληθέντες ὅσοι Παῖδες, τὸ
πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον διὰ τῆς ὑμνωδίας, οὕτω βοῶν-
τες· Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

† Ὡδὴ ζ'. ἦχος δ'.

Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος, σέβειν τὸ χρυ-
σότευκτον ἄψυχον βρέτος· ἡ τοῦ Παρακλητοῦ δὲ φωσ-
φόρος χάρις σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριὰς μόνη, ἱσοσε-
νής, ἀναρχος, εὐλογητὸς εἰ.

Τῆς Πεντηκ. ἦχος βαρύς.

Ἀφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα βάτος, Θεὸν
ἐγνώρισε τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῇ, καὶ Παῖ-
δας ζῆλος Θεοῦ τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔ-
δαιξε· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ η'. ἦχος δ'.

Λύει τὰ δεσμὰ καὶ ἐρροίξει τὴν φλόγα ὁ τρισσφεγγής

τῆς θαρχίας τύπος· Ὑμνοῦσι Παιδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν
μόνον Σωτῆρα καὶ Παντουργὸν ὡς εὐεργέτην, ἡ δη-
μιουργηθεῖσα σύμπασα Κτίσις.

Τῆς Πεντηκ. ἦχος βαρύς.

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα κυφορήσασα, καὶ παντε-
χνήμονι Δέγῃ σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀπείρανδρε,
Παρθένε Θεοτόκε, δοχαῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ
ἀπείρου πλαστοουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ θ'. ἦχος δ'.

Χαίροις Ἀνασσα, Μητροπάρθενον κλέος· ἅπαν γὰρ
εὐδίνητον εὐλαλον στόμα ρητρεῦον οὐ σθένει σε μέλ-
πειν ἀξίως, ἱλιγγιᾷ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον νοεῖν·
ἔθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Καταβασίαι ἀπὸ 27 μέχρι 31 Ἰουλίου.

Ὡδὴ α'. ἦχος δ'.

Χοροὶ Ἰσραήλ, ἀνίκμοις ποσὶ πόντον ἐρυθρὸν καὶ
ὕγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς
δρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποδρυχίους ἐν ἀγαλλιάσει ἐμελπον·
Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'.

Τόξον δυνατὸν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιε-
ζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη ἐν Κυρίῳ ἡ
καρδιά μου.

Ὡδὴ δ'.

Εἰσακήκουσά τὴν ἐνδοξὸν οἰκονομίαν σου, Χριστὲ ὁ
Θεός· ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης
ρύσῃ τοὺς κραυγάζοντας· δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

γένος τὸ ἀνθρώπινον, φῶς πρὸς ἀνέσπερον ἄγων ἡμᾶς.

ᾠδὴ ε'.

Τὸν τύπον τοῦ θεοῦ Σταυροῦ Ἰωνᾶς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους τεταμέναις παλάμαις προδιεχάραξε, καὶ ἀνέθορε, σεσωσμένος τοῦ θηρός, τῇ δυνάμει σου, Δόγε.

ᾠδὴ ζ'.

Φλογώσεως ὁ παῖδας ρυσάμενος, σάρκα προσλαβόμενος, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, σωτηρίαν ἡμῖν ἐδωρήσατο, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ η'.

Χεῖρας ἐν τῷ λάκκῳ βληθεὶς τῶν λεόντων, ποτέ, ὁ μέγας ἐν Προφήταις, σταυροειδῶς ἐκπετάτας Δανιήλ, ἀβλαβῆς ἐκ τῆς τούτων καταβρώσεως σέσωσται, εὐλογῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

ὦ Μήτηρ Παρθένε, καὶ Θεοτόκε ἀψευδής, ἡ τεκοῦσα ἀσπύρως Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐν Σταυρῷ ὤφθάντα σαρκί, σὲ πιστοὶ ἅπαντες ἀξίως σὺν τούτῳ νῦν μεγαλύνομεν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων καταβάσαι.

ᾠδὴ α'. ἥχος δ'.

ᾠφθησαν, αἱ πηγαὶ τῆς ἀδύσου, νοτίδος ἄμοιροι, καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης κυμαινούσης τὰ θεμέλια τῇ καταιγίδι νεύματι, ταύτης γὰρ ἐπετίμησας, περιοῦσιον λαὸν δὲ ἔσωσας, ἄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι, Κύριε.

ᾠδὴ γ'.

Νάουσαν ἀκρότομον, προστάγματι σῶ, στερεὰν ἐθή-

† Ἦχος πλ. β'.

Ἐχθροῦ ζοφώδους, καὶ βεβορβορωμένου, ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι, νέαν προσωρμίσθησαν ἀπλανῆ τρίβον, ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν, μόνοις προσιτήν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ῥδὴ δ'.

Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτός, ὁ Ἐωσφόρος, ὁ τοῦ Ἥλιου Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστὸς ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Ἦχος πλ. β'.

Ἰμερτὸν ἐξέφηνε, σὺν πανολβίῳ, ἤχῳ πατὴρ ὃν γαστρὸς ἐξηρεύζατο· ναί, φησιν, οὗτος συμφυῆς γόνος πέλων, φῶταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους, λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεΐα.

Ῥδὴ δ'.

Νέους εὐσεβεῖς, καμίνου πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου Ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

† Ἦχος πλ. β'.

Ἐφλεξε ρεῖθρῳ, τῶν δρακόντων τὰς κάρας, ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα, νέους φέρουσιν εὐσεβεῖς κατευνάσας, τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας, ὅλην πλύνει δέ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Ῥδὴ δ'.

Μυστήριον παράδοξον ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμιнос, πηγάσασα δρόσον· ὅτι ρεῖθροις ἔμελλεν, αὔλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

† Ἦχος πλ. β'.

Ἐλευθέρα μὲν ἡ Κτίσις γνωρίζεται· υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι· μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ Προστάτης. Νῦν εὐλογεῖτω συντόνως τὸν αἷτιον, ἡ πρὶν τάλαινα τῶν ἐθνῶν παγκληρία.

ᾠδὴ θ'.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἁλίαν, ἱλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε, Θεοτόκε· ὁμῶς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου, καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν, σὺ γὰρ χριστιανῶν εἰ προστάτης, σὲ μεγαλύνομεν.

† Ἦχος. πλ. β'.

ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου θαυμάτων, νύμφη πάναγνε Μῆτερ εὐλογημένη· δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας, ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτη, δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου μέχρις ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς αἱ κάτωθεν καταβασίαι.

ᾠδὴ α'. Ἦχος γ'.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον ἡλίου ἐπεπόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοπονητοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον, Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

ᾠδὴ δ'.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ ἁγιάσματος σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὥφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενον· καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

ᾠδὴ ε'.

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ

θανάτου, καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλλουσι· Τὸν
Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοί, Παρθένε
Ἀχραντε παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύε-
ται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον
ζῶσα, σῶζοις αἰεὶ, Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου.

Ἀπὸ 21 Νοεμβρίου μέχρι 24 Δεκεμβρίου.

*Αἱ διὰ σταυροῦ σημειούμεναι συμπάλλονται μὲν τῇ 25 Δεκεμβρίου
μετὰ τῶν «Χριστὸς γεννᾶται», ψάλλονται δὲ μόναι
ἀπὸ τῆς 26 μέχρι 31 Δεκεμβρίου.*

Ῥδὴ α' ἥχος α'.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν,
ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· ἄσατε τῷ Κυ-
ρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε, λαοί,
ὅτι δεδόξασται.

† Τῆς Χριστοῦ γεννήσεως διπλαῖ.

Ἔσωσε λαόν, θαυματοργῶν Δεσπότης, ὑγρὸν θαλάσ-
σης κύμα χερσώσας πάλαι· ἐκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ κόρης,
τρίβον βατὴν πόρου τίθησιν ἡμῖν· ὃν κατ' οὐσίαν, ἴσον
τε Πατρὶ καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

Ῥδὴ γ'.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ πατρὸς γεννηθέντι ἄρρεύ-
στως υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι
ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὃ ἀνυψώσας τὸ
κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

† Τῆς Χριστ. Γεν.

Νεῦσον πρὸς ὕμνους ἱκετῶν, Εὐεργέτα, ἐχθροῦ
ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὀφρὺν· φέρων τε, Παντεπόπτα
τῆς ἁμαρτίας, ὑπερθεν, ἀκλόνητον ἐστηριγμένους, Μά-
καρ, μελωδούς, τῇ βάσει τῆς πίστεως.

Ῥδὴ δ'.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς,

Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασχίου δασέος, ἤλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

† Τῆς Χριστ. Γεν.

Γένους βροτείου, τὴν ἀνάπλασιν πάλαι, ἄδων Προφῆτης, Ἀββαχοῦμ προμηνύει, ἰδεῖν ἀφράστως ἀξιωθείς τὸν τύπον νέον βρέφος γὰρ ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου, ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν, Λόγος.

ᾠδὴ ε'.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε, φιλόανθρωπε.

Τῆς Χριστ. Γεν.

Ἐκ νυκτὸς ἔργων, ἐσκοτισμένοις πλάνης, ἱλασμὸν ἡμῖν, Χριστέ, τοῖς ἐγρηγόρως, νῦν σοι τελοῦσιν ὕμνον ὡς εὐεργέτη ἔλθοις πορίζων, εὐχερῇ τε τὴν τρίβον, καθ' ἣν ἀνατρέχοντες, εὐροιμεν κλέος

ᾠδὴ σ'.

Σπλάγχων Ἰωῶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θήρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντον.

† Τῆς Χριστ. Γεν.

Ναίων Ἰωῶς, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις, ἐλθεῖν ἐδεῖτο καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι· νυγείς ἐγὼ δέ, τοῦ τυραννοῦντος βέλει, Χριστέ προσαιδῶ, τῶν κακῶν ἀναιρέτην, θάττον μολεῖν σε, τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

ᾠδὴ ζ'.

Οἱ Παῖδες, εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλήν οὐκ ἐπτόθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον· ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

† Τῆς Χριστ. Γεν.

Τῷ παντάνακτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ, ἅπληστα θυμαίνοντος, ἡγκιστρωμένοι Παῖδες, τυράννου δύσθεον γλωσσάλγιαν· οἷς εἵκαθε πῦρ ἄσπετον, τῷ Δεσπότῃ λέγουσιν· εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ n'

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοδόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὥς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδυνηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

† Τῆς Χριστ. Γεν.

Μήτηραν ἀφλέκτως, εἰκονίζουσι Κόρης, οἱ τῆς παλαιᾶς πυρπολούμενοι νέοι, ὑπερφυῶς κύουσιν ἐσφραγισμένην. Ἄμφω δὲ δρῶσα, θαυματουργία μία, λαοὺς πρὸς ὕμνον ἐξανίστησι χάρις.

Ῥδὴ θ'.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον· οὐρανὸν τὸ σπήλαιον, Θρόνον χερουδικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Χριστ. Γέν.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὥς ἀκίνδυνον φόβῳ, ῥᾶν σιωπὴν· τῷ πόθῳ δέ, Παρθένε, ὕμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους ἐργῶδές ἐστιν· ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένης, ὅση πέφυκεν, ἡ προαίρεσις δίδου.

Ἀπὸ **I** Ἰανουαρίου μέχρι **Θ** τοῦ αὐτοῦ συμπάλλονται αἱ ἐπόμεναι καταβασίαι, ἀπὸ δὲ τῆς **Υ** μέχρι τῆς **ΙΔ** μόνον αἱ διὰ σταυροῦ σημειούμεναι.

Ῥδὴ α' ἡχος β'

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους

ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

† Ἦχος πλ. β'

Στείθει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον, ἡπειρον αὐθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον. Μέλας δὲ πόντος τριστάτας Αἰγυπτίων, ἔκρυπεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος, ρώμη κραταιᾶ, δεξιᾶς τοῦ δεσπότου.

ᾠδὴ γ'

Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χρηστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα διὰ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου, Κύριε.

† Ἦχος πλ. β'.

Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων, βορὰν λεόντων συντεθλασμένων μύλας, ἀγαλλιῶμεν καὶ πλατύνωμεν στόμα, λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίαν, ᾧ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἡδεταὶ δωρημάτων.

ᾠδὴ δ'

Ἀκήκοε, Κύριε, φωνῆς σου, ὣν εἶπας· Φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ· ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος· οὐδ' ἄλλος γεγωνὸς τοῦ παρόντος Πνεύματος δὲ ἐβόησε· σὺ εἰ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

† Ἦχος πλ. β'

Πυρσῷ καθαρθεὶς, μυστικῆς θεωρίας, ὕμνων Προφῆτης τὴν βροτῶν καινουργίαν, ρήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι χροτουμένην, Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν, ἀρρήτου Λόγου, ᾧ τῶν δυναστῶν, τὰ κράτη συνετρίβη.

ᾠδὴ ε'

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς χορηγός, λῦται τὸ κατάκριμα ἥκει, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, καθαρσίῳν δέ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΩΦΑΝΕΙΑ

Ἡ χ ο ς β'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν,
τῶν ἄνω στρατευμάτων. (Δίς)

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα
αἰτοῦντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ ἐλθόντα βαπτισ-
θῆναι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Πατρῴας φωνῆς μαρτυ-
ρηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, κλίναντα
τὸν αὐχένα, καὶ βάπτισμα λαβόντα.

Προφῆτα, δεῦρο πρὸς με, ἔκτεινον τὴν χεῖρα καὶ βάπτι-
σόν με τάχος,

Προφῆτα, ἄφες ἄρτι, καὶ βάπτισόν με θέλω, πληρῶσαι,
καὶ γὰρ ἦλθον πᾶσαν δικαιοσύνην.

Σήμερον ὁ Δεσπότης κλίνει τὸν αὐχένα, ὑπὸ χειρὶ Προ-
δρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ρείθοις
Ἰορδάνου.

Σήμερον ὁ Δεσπότης νάμασιν, ἐνθάπτει, βροτῶν τὴν
ἀμαρτίαν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἄνωθεν μαρτυρεῖται, Υἱὸς ἡγαπη-
μένος.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἀγιάσαι, τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τὸ βάπτισμα λαμβάνει χειρὶ τῇ
τοῦ Προδρόμου.

Δ ό ξ α

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τῆς Τρισυποστάτου κτλ.

Κ α ι ρ ο υ

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην κτλ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΠΑΝΤΗΝ

Ἦχος γ'.

Α 'κατάληπτον ἐστὶ τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς Μητροπάρθενε Ἀγνή.

Ἀγκαλλίζεται χερσίν, ὁ πρεσβύτες Συμεών, τὸν τοῦ Νάμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουλῆθεις ὁ Πλαστοουργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ, μήτραν ὤκησες τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ Ἀγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν μακαρίζει σε Ἀγνή, καὶ δοξάζει σε πιστῶς ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βασιτάζει Συμεών, Σήμερον ἐν τῷ Ναῷ.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέρων κεκμηκώς, σε κατέχει ἐν χερσίν;

Ζήσας ἔτη Συμεών, ἕως εἶδε τὸν Χριστόν, καὶ ἐβόα πρὸς αὐτόν· νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὴς ἡ μυστικὴ, ἡ τὸν ἄνθρωπον Χριστόν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐννηθρόπησεν, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ ναῶ προσφέρεται τεσσαρακονήμερος.

Κατελθὼν ἐξ οὐρανοῦ, ὁ Δεσπότης τοῦ παντός, ὑπεδέξατο αὐτὸν Συμεών ὁ Τερεὺς.

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν ὅπως ἴδω καθαρώς, καὶ κηρύξω σὲ Θεόν.

Μητροπάρθενε Ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ Ναῷ, νέον βρέφος ἀποδούς, ἐν ἀγκάλαις Συμεών;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ὑπὸ σοῦ τοῦ Πλαστοουργοῦ, ὅτι εἶδον σε Χριστέ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὅν οἱ ἄνω λειτουργοί, τρόμφ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεών, ἀγκαλλίζεται χερσίν.

Δόξα

Ἡ τῇ φύσει μὲν Μόνάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς, φύλαττε, τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Καὶ ἡ ὑμ

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε, φρούρει, φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΝ

Ἦχος δ'.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ

Ἦχος α'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν Ζωοδότῃν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν θελουσίως, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζώοντον θῦμα, ναὸς Θεοῦ ὁ αἶρων, τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ· Ἀγνή Παρθένη χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Μαγδαληνὴ Μαρία, προσέδραμε τῷ τάφῳ καὶ τὸν Χριστὸν ἰδοῦσα ὡς κηπουρὸν ἠρώτα.

Ἄγγελος ἐξαστράπτων, ταῖς γυναῖξιν ἐβόα, παύσασθε τῶν δακρύων, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη.

Ἐξύπνησας ὑπνώσας. νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος βασιλικῶς βρυχήσας, ὡς ἐξ Ἰούδα λέων.

Ὁ Χριστὸς ἀνέστη, τὸν θάνατον πατήσας, καὶ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἐσκυλεύσε τὸν ἄδην, ἐγείρας τοὺς δεσμίους, οὗς ἀπ' αἰῶνος εἶχε, δεινῶς κεκρατημένους.

Δόξα

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαίρετου Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν

Χαῖρε Παρθένε χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξα-
σμένη· σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΙΝ

Ἦχος δ'.

Αγγελοι τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότη, ὁρῶντες ἐξεπλήτ-
τοντο, πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΙΝ ΤΗΣ ΘΕΩΤΟΚΟΥ

Ἦχος α'.

Αἰ γενεαὶ πάσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ἦχος δ'.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Πανάγου, ὁρῶντες ἐξεπλήτ-
τοντο, πῶς παραδόξως ἀπαίρει ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω,

ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος α'.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν προσενηχθεῖσαν ἐν τῷ Ναῷ Κυ-
ρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν χερσὶ, τῶν ἱερέων.

Ἦχος δ'.

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς Πανάγου, ὁρῶντες ἐξεπλήτ-
τοντο, πῶς παραδόξως εἰσέδου, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἦχος α'.

Μεγάλυνον ψυχή μου τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν
τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ἀντίφωνον β'.

Ἠγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψίστος.	Σῶσον ἡμᾶς, Γιὰ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμα- στός.
Ἀγιοσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ Ἀ- γιάσματι αὐτοῦ.	
Αὕτη ἡ Πύλη Κυρίου· δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.	
Ἅγιος ὁ Νχός σου, θαυμαστός ἐν δικαιο- σύνη.	

Ἀντίφωνον γ'.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.	Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ.
Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασι- λέως.	
Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.	

25 ΔΕΚΕΜΒΡ.—Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀντίφωνον α'.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρ- δίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυ- μάσιά σου.	Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλη τὰ ἔργα Κυρίου.	
Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.	
Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔρ- γον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μέ- νει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.	

Ἀντίφωνον β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν.

Σῶσον ἡμᾶς,
Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ
Παρθένου τεχ-
θεὶς.

Ἀντίφωνον γ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου.

Ἡ Γέννησίς
σου Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὥμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλοῦτα.

K a ι ρ θ ρ.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκοθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι σῶσον ἡμᾶς.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνησθήτι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν,

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ἡμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ἡμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΣ ΚΑΙ
ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΑΤΗΝ ΩΔΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΤΟΜΗΝ

Ἦχος β'.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευ-
τουμάτων. (Δίς)

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν κατὰ τὸν Νόμον, σαρκὶ περι-
τμηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῇ ὁγδόῃ, περιτομὴν λα-
βόντα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης τέμνεται τὴν σάρκα, ὡς βρέφος πλη-
ρῶν τὸν Νόμον.

Σήμερον ὁ Δεσπότης σαρκὶ περιετμήθη, καὶ Ἰησοῦς
ἐκλήθη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Ἦχος β'.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασιλείον τὸν
Μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν τῆς Οἰκουμένης ὑπέρλαμπρον
φωστήρα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ Καισαρείας Βασιλείον τὸν
Μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν κεκοσμηκότα Χριστοῦ τὴν Ἐκ-
κλησίαν.

Δόξα

Μεγάλυνον ψυχή μου τῆς Τρισυποστάτου θεότητος τὸ
Κράτος.

Καὶ νῦν

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς
κατάρας.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων Θεὸν προσκυνηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Ἀστέρος τοῖς Μάγοις μνηυθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν Ἀγνὴν Παρθένον, καὶ μόνην Θεοτόκον, τὴν γεννησαμένην Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Μάγοι καὶ Ποιμένες ἦλθον προσκυνῆσαι, Χριστὸν τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίθει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίττεται ὡς βρέφος, ὑπὸ μητρὸς Παρθένου.

Σήμερον οἱ Ποιμένες, βλέπουσι τὸν Σατῆρα, σπαργάνοις ἐλλημένον, καὶ κείμενον ἐν φάτνῃ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ράκει σπαργανοῦται, ἀναφύει ὡς βρέφος.

Σήμερον πᾶσα Κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου Κόρης.

Οὐράνιοι Δυνάμεις, τεχθέντα τὸν Σωτῆρα, Κύριον καὶ Δεσπότην, μνηνοῦσι τῷ Κόσμῳ.

Δόξα

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ ᾠδὴ

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς Κατάρας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΣ, ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑΣ
ΚΑΙ ΛΟΙΠΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΤΟΜΗΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Ἀλληλούια.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ
Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώ-
ποις. Ἀλληλούια.

Η ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΚΑΙ
ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιοι. Ἀλληλούια.
Η ΑΝΑΚΟΜΙΔΗ ΙΩΑΝΝ. ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιοι. Ἀλληλούια.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιοι. Ἀλληλούια.

Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικα-
λέσομαι. Ἀλληλούια.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιοι. Ἀλληλούια.
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιοι. Ἀλληλούια.

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤ. ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ
πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν. Ἀλληλούια.

ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ. Ἀλληλούια.

Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης. Ἀλληλούια,

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούια.

Η ΑΠΟΤΟΜΗ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιοι. Ἀλληλούια.

ΤΟ ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούια.

Η ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε. Ἀλληλούια.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΔΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιοι. Ἀλληλούια.

Η ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΩΝ
ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΓΑΒΡΙΗΛ

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλούια.

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούια.

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούια.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Ὀκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν. Ἀλληλούια.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιοι. Ἀλληλούια.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιοι. Ἀλληλούια.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἀλληλούια.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε. Ἀλληλούια.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλούια.

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε, οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ὥς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνέσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

ΤΩΙ ΑΓΙΩΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ

Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς. Ἀλληλούια.